

Gymnázium Přírodní škola, o.p.s.
Profilová práce — třída Lambda
Vyšší stupeň studia
2017/2018

Ellen Pražáková

Postery o výjezdech Přírodní školy

Vedoucí práce: RNDr. Marek Matura, PhD.

Datum odevzdání: 1. března 2018

Obsah

Úvod:	4
Cíle:	4
Postup práce:	5
Vizualizace	5
Skládání	5
Výběr fotografií	6
Adobe Photoshop CS6	7
Nový nápad	7
Otázky studenti	7
Otázky „přátelé školy“	20
Rozhovor	23
Závěr:	28
Použitá literatura:	29

Poděkování

V první řadě bych chtěla poděkovat Matoušovi Bičákovi, který mě celou dobu podporoval a podněcoval k práci. Také bych mu ráda poděkovala, za veškerý čas, který se mnou trávil, když jsem s ním konzultovala svoje nápady.

RNDr. Markovi Maturovi, PhD.- za vedení mé práce za školu. Za prvotní impuls k této práci, kdy se snažil najít téma, které by mě mohlo bavit. Také za to, že to se mnou celé nevzdal.

Velké díky také patří Daně Pražákové, za celkovou korekci všech textů.

Za věcnou korekturu děkuji Danovi Pražákovi b.d.p.

Také bych chtěla poděkovat všem respondentům z řad bývalých i současných studentů Přírodní školy.

Dále děkuji Jitce Novotné, Monice Weinerové, Tomášovi Řehákovi, Jaroslavě Simonové, Vojtěchu Vykoukovi a Mílovi Pražákovi, že mi poskytl informace o jejich vlastní zkušenosti a jejich názor na Přírodní školu.

Úvod:

Do naší školy chodí často nejrůznější návštěvníci, kteří by se rádi dozvěděli více informací o naší škole. Pokaždé jim studenti odprezentují naše projekty a povídají o tom, jak to u nás chodí. O Přírodní škole vyšly už dvě knihy, které popisují její vize a každodenní chod. Často se o škole píše v nejrůznějších médiích. Dalo by se říct, že tato škola má velice dobré PR a v okruhu lidí, kteří se věnují inovacím ve vzdělávání je poměrně známá.

Jako škola máme svou kroniku, zpracováváme školní archiv, webové stránky, jsme aktivní na Facebooku, Instagramu, sdílíme naše videa přes Youtube. Díky sociálním sítím a dalším kanálům se tedy člověk může o Přírodní škole dozvědět téměř vše.

Co dosud ale ještě neexistuje, je zpracování krátkého shrnutí výjezdů. Právě tyto výjezdy jsou nedílnou součástí Přírodní školy. Stmelují kolektiv, utvářejí jednotlivé osobnosti, vedou studenty ke spolupráci a otvírají všem (nejen studentům) nové obzory.

O tom co se děje na výjezdu, kde se odehrává nebo za jakým účelem na něj jezdíme, se zájemce jen těžko někde dozví.

Proto jsem se rozhodla, vytvořit nástěnné postery o každém z výjezdů, které by visely na chodbě naší školy a také by byly dostupné v digitální podobě na webových stránkách Přírodní školy.

Cíle:

Jako hlavní cíl jsem si stanovila právě tvorbu těchto šesti posterů – Úvodní výjezd, Podzimní výjezd, Zimní výjezd – Vesmír, Jarní výjezd, Paseka a Expedice. Také jsem chtěla vytvořit samostatný poster o dobrovolných akcích na Přírodní škole, které jsou podle mě nedílnou součástí práce naší školy.

Na těchto posterech jsem chtěla jednoduše vystihnout podstatu výjezdů a krátce je popsat. Nejdůležitější bylo, aby se na posterech neobjevovaly žádné dlouhé texty, aby kolemjdoucího zaujaly a aby si je chtěl dotýčný prohlédnout a přečíst. Viset budou na chodbě Přírodní školy.

Mým hlavním mottem bylo : Stručně a výstižně.

Postery jsou především určené pro návštěvníky Přírodní školy.

Dále jsem se chtěla naučit s programem Adobe Photoshop CS6, abych v něm i v budoucnu byla schopna sama tvořit.

Postup práce:

Vizualizace

Nejprve jsem si potřebovala ujasnit, jak by měly postery vypadat. Nejdůležitější byl pro mě formát, abych se od něho mohla odrazit a začít plánovat, jakým způsobem budu poster tvořit.

Finálnímu vybrání formátu předcházelo velké množství náčrtů a výpočtu plochy s ohledem na mé reálné možnosti. Původní vize byly velmi umělecké a příliš abstraktní. Potřebovala jsem něco zajímavého a originálního.

Společně s Matoušem Bičákem jsme se shodli, že nejvhodnější formát bude do čtverce. Na základě rozměrů různých formátů jsem zvolila strany o délce 84,1 cm.

Na základě konzultace a četby informací o tvorbě posteru, jsem se rozhodla, že celý výjezd bude charakterizovat několik fotek, u kterých bude přidán text, který bude danou fotografii popisovat.

Skládání

Zřejmě běžnější cestou při tvorbě posteru je následující postup: tvorba textu, výběr fotografií a následné umístění vytvořených materiálů na poster, který tak postupně vzniká.

Já jsem si vybrala opačnou cestu. Abych viděla skutečnou realitu (jak bude poster vypadat vytištěný) vytvořila jsem si svůj vlastní z kartonu, se stejnými rozměry.

Následně jsem si z papíru vystříhla několik variant velikosti fotografií. Jednotlivé varianty měly různé barvy, abych je mohla lehce od sebe odlišit. Udělala jsem několik kombinací, jak rozměrových, tak i ve vztahu k prostorovému uspořádání. Vznik těchto kombinací provázelo nespočet vyměrování, jelikož jsem potřebovala, aby všechno mělo co nejvíce reálnou podobu.

Zvolila jsem uspořádání osmi fotografií dokola, kde uprostřed nich, se bude nacházet menší informační text o daném výjezdu. Všechny fotografie budou stejně velké a informační text se bude nacházet v jednom textovém poli, jako jsou všechny ostatní fotografie.

Délku stran jsem nejprve vybrala 21 cm x 15 cm, tyto rozměry jsem na finálních posterech, ale upravila poměry. Velikost fotografií se také odvíjela od poměru stran, které jsem si vybrala tzn. 7:5, tento poměr jsem dodržela.

Po konzultaci jsem se rozhodla, že popisný text k fotografiím, bude vložen přímo do nich. Konkrétně ke spodnímu okraji. Takže v základním rozměru fotografie byl zahrnut i text.

Pak už jsem začala vybírat pozadí na poster. Jako barvu jsem si vybrala tmavě šedou. Do pozadí (pod fotografie) jsem pak chtěla vložit šedé logo Přírodní školy, které jsem nakonec vložila do pravého spodního rohu.

Pro svou představu jsem karton nabarvila na tmavě šedou a přes to jsem světlejší šedivou barvou nakreslila logo školy.

Výběr fotografií

Jelikož je mou zálibou fotografování, fotím i pro Přírodní školu. Z toho důvodu mám volný přístup do archivu fotografií Přírodní školy, kde se nachází fotky od založení školy po dnešní dobu. Fotografií je zde nepřeberné množství.

Fotografie jsem vybírala zejména podle kvality obrazu. Bylo by sice pěkné, použít do posteru starší fotky, konkrétně ty, které vznikly před rokem 2009, bohužel však fotky z dřívějších let nebyly vždy v dobré kvalitě. Musela jsem také myslet na kompozici, aby se kvalita fotek na posteru příliš „netříštila“.

Hledala jsem takové fotky, které by jasně popsaly děj charakterizující, určité činnosti, na daném výjezdu. Dost často jsem hledala konkrétní fotky, o kterých jsem věděla, že v archivu jsou. Věděla jsem to díky tomu, že mezi moje záliby patří právě procházení starých fotek naší školy. Také jsem měla v živé paměti fotky, které jsem fotila sama a které by se daly využít.

Ke každému výjezdu jsem vždy vybrala několik fotografií, které mi přišly výstižné. Vždy jich bylo zhruba 20. Nejprve jsem si udělala hrubý výběr u všech výjezdu. Finální fotografie jsem posléze vybírala, podle jejich formátu.

Všechny fotografie jsem musela naformátovat na poměry stran 7:5, to mi hned vytřídilo několik fotografií, které nadále nebyly použitelné. Začala jsem tedy z tohoto výběru skládat fotografie, tak aby k sobě co nejvíce pasovaly.

Finální výběr fotografií jsem si vložila do nového dokumentu a začala k nim vymýšlet popisy. Nebylo nutné, aby popis vystihoval jen určitou činnost na fotografii, proto jsem občas k nějaké fotografii přidala i další informace. Nebylo úplně jednoduché některé výjezdy vystihnout v osmi fotografiích.

Adobe Photoshop CS6

Na základě doporučení jsem se rozhodla, že postery budu tvořit v programu Adobe Photoshop CS6. Tento program jsem také měla již nainstalovaný ve svém počítači, ale zatím jsem s ním neuměla vůbec pracovat. Využívala jsem ho pouze na základní úpravy fotografií.

Funkce Photoshopu a základní úkony v něm, mi vysvětlil Matouš Bičák, který mi také ochotně celou dobu radil, když se mi v tomto programu stala nějaká chyba. Společně jsme vytvořili základní podobu posteru.

Vytvořila jsem si šablonu, která odpovídala všem posterům.

Pak už stačilo všechny fotky a text k nim, postupně přidat do toho programu a všechno správně naformátovat.

Nový nápad

V průběhu doby, kdy jsem tvořila tyto postery, mi bylo líto, že všechny popisky k fotografiím pochází jen odemě. Přišlo mi, že by to mohlo být velmi subjektivní a že by bylo hezké, tam mít nějaké postřehy od ostatních studentů, které bych posléze nějak začlenila na poster.

Jejich postřehy jsem posléze umístila na poster jako citát. Trvala jsem také na tom, aby u těchto citátů bylo uvedeno jméno autora. Z mého pohledu to tvoří větší autentičnost.

Otázky studenti

Rozhodla jsem se vytvořit několik otázek, které jsem pak pokládala :

1. Potřebuji, abys mi ke každému výjezdu napsal jedno slovo jako "heslo" nebo klidně i stručnou větu, zkrátka první co tě napadne, co si myslíš, že ten výjezd charakterizuje.
Úvodní výjezd, Podzimní výjezd, Vesmír, Jarní výjezd, Paseka, Expedice
2. Stejně tak stručně charakterizuj Přírodní školu.
3. Stejně tak stručně Františka Tichého.
4. Jestli si myslíš, že jsou dobrovolné akce důležité, tak proč?

Tyto otázky jsem pokládala bývalým a současným studentům Přírodní školy. Své respondenty jsem kontaktovala pomocí sociálních sítí. Domnívala jsem se, že v této době je například Facebook, nejrychlejší medium, k šíření informací. Sehnala jsem si i Facebook na některé bývalé studenty, které jsem neznala.

Také jsem chtěla, aby i mezi respondenty byli studenti, kteří školu nedostudovali, ti kteří do školy nastoupili v průběhu studia a také ti, kteří na škole studují teprve půl roku.

Tyto informace jsem si zapsala a nadále z nich vybírala ty podle mě nejtrefnější reakce a utvořila z nich autentické citáty, které jsem umístila na postery.

Tučně jsou napsány jména studentů a vždy je u nich uvedeno jméno třídy, do které chodili.

Popis výjezdy

Lenka Uvázlová - Epsilon

Úvodní výjezd - puťák (nebo voda nebo kola), chození a zase chození, puchejře na nohách, krosna na zádech, spaní ve stanu, zpívání u ohně

Podzimní výjezd – obhajoby, orientační běh?, jednou teplo, jindy sníh

Vesmír – sníh, hory a umělecké projekty; pan ředitel na běžkách uprostřed sjezdovky,

Paseka – týpka, zpívání u ohně

Expedice – skupinové naladění, společně za jedním cílem, fajn společný čas, nové zajímavé informace, příběhy od lidí – silné životní příběhy

Ondřej Solnička - Epsilon

Úvodní výjezd – déšť a slunce = pohoda

Podzimní výjezd –

Vesmír – divadla a muzikál

Jarní výjezd – poznávačky

Paseka – (pro mě ještě Čecháč) Nejlepší výjezdy = oheň... zpět ke kořenům

Expedice – putování a kostely

Kateřina Jindrová - Éta

Úvodní výjezd – chození

Podzimní výjezd – strýček Muhu

Vesmír – divadlo

Paseka – oheň a souznění s přírodou

Expedice – výzkum, prezentace

Jakub Lhot'an- Éta

Úvodní výjezd – Batoh

Podzimní výjezd – Orienták

Vesmír – Masarykova chata

Jarní výjezd – Zdravotník

Paseka – Kouř

Expedice – Kopřivy

Daniel Pražák - Éta

Úvodní výjezd – Přes překážky ke hvězdám

Podzimní výjezd – Když se chceš naučit zachránit život

Vesmír – Buď režisérem, hercem, malířem, filmařem... (nebo kulisákem)!

Paseka – O přírodě v přírodě (a někdy s přírodou ve spacáku)

Expedice – Vymysli, zkoumej, tvoř, prezentuj

Filip Mašek - Théta

Úvodní výjezd – hlad

Podzimní výjezd – mokro

Vesmír – zima

Jarní výjezd – kostely

Paseka - sral bych až bych brečel

Expedice – cikáni

Adam Drmota - Théta

Úvodní výjezd – těšení

Podzimní výjezd – MUHU

Vesmír – Snowboard

Jarní výjezd – Berlín

Paseka – Zima

Expedice – Sborník

Jan Chaloupek - Théta

Úvodní výjezd – "to už jsem skoro zapomněl, že tenhle chodí s námi do třídy"

Podzimní výjezd – orient'ák

Vesmír – kobylky na sněhu

Jarní výjezd – hurá! výlet!

Paseka – Františkova výborná indická kuchyně

Expedice – musli z ešusu

Jan Hegrlik - Théta

Úvodní výjezd – Batoh

Podzimní výjezd – Déšť

Vesmír – Slivovice, sníh

Paseka – oheň

Expedice – příroda

David Štěpánek - Théta

Úvodní výjezd – společnost

Podzimní výjezd – projekt

Vesmír – Vesmír, to je tak specifické, že to mluví samo za sebe

Jarní výjezd – odpočinek

Paseka – příroda

Expedice – zkouška, test schopnost

Františka Vykouková - Iota

Úvodní výjezd – dlouhá cesta

Podzimní výjezd – pokaždý byl nějaký jiný, stavění mostů

Vesmír – projekty a akademie

Paseka – teepee a zima

Expedice – dlouhá práce v terénu

Martin Liška - Iota

Úvodní výjezd – dřina

Podzimní výjezd – lesní hrátky

Vesmír – párty na chatkách

Paseka – tábor místo školy

Expedice – studium nových věcí

Lukáš Kekrt - Iota

Úvodní výjezd – Putování

Podzimní výjezd – Celodenní výlet

Vesmír – útulno

Jarní výjezd – hipsterství

Paseka – izolace

Expedice – samota

Dominika Adamcová - Iota

Uvodak - tmelení kolektivu za pochodu

Podzimní výjezd - zdravotník

Vesmír - kreativita

Jarní výjezd - poznáváme město

Paseka - příroda

Expedice - dělej co tě baví, s lidmi, co tě baví

Alice Janíková - Kappa

Úvodní výjezd –zahájení školního roku pěší túrou, kterou absolvuje celá škola

Podzimní výjezd – Podzimní výjezd: absolvování orientačního běhu a zdravotního kurzu. Během celého týdne probíhají programy na zvolené téma (EU apod.)

Vesmír – pro mě nejlepší výjezd, při kterém se nacvičují divadla na akademii

Jarní výjezd –výjezd do města, který probíhá na jaře

Paseka –stanování v týpí a učení se na louce, průzkum ekosystému

Expedice – Expedice: skupiny rozdělené podle zaměření, které provádějí výzkumy. Výjezd plný srandy, ukončuje školní rok.

Lucie Kolínová - Kappa

Úvodní výjezd – překonání zóny pohodlí, vypneš myšlenky a jen jdeš a jdeš

Podzimní výjezd – strýček Muhu a jeho špagety

Vesmír – zábava, divadlo, tanec, pohoda

Jarní výjezd – poznávání nových měst

Paseka – meteorologie s Macháčkem, noční hlídky

Expedice – dva týdny skvělé pohody a zábavy se skupinkou lidí a nejlepším učitelem Macháčkem!

Martin Kekrt - Kappa

Úvodní výjezd – začátek

Podzimní výjezd – orientáček, zdravotáček

Vesmír – divadla, filmy

Jarní výjezd – poznávání

Paseka – pasekáče , týpka

Expedice – projekty

Jáchym Hurtík - Lambda

Úvodní výjezd – Poznávání nových lidí

Podzimní výjezd – Strýček Mihu

Vesmír – Kultura

Jarní výjezd – Kytky

Paseka – Klid

Expedice – Moje práce

Paseka – všechno zlé je k něčemu dobré

Expedice – projekty, které mají opravdu smysl

Samuel Šulc - Lambda

Úvodní výjezd – Pět dní s kamarády za cenu mrznutí ve stanu

Podzimní výjezd – tématický týden plný vědomostí a pingpongu

Vesmír – Příjemné s užitečným, lyžování s nacvičováním divadla.

Jarní výjezd – Výjezd výjimečně v civilizaci

Paseka – Návlek života v přírodě a spaní v chladném stanu v dubnu. Oddech na pasece mimo pokrytí a zástavbu.

Expedice – Všude dobře na expedici nejlíp aneb výzkumy nás prostě baví.

Johana Němečková - Lambda

Úvodní výjezd – společné kroky

Podzimní výjezd – daleko od podzimní deprese

Vesmír – mezi hvězdami

Ema Dvořáková - Lambda

Úvodní výjezd – spocená, smradlavá, třeba zhubnu

Podzimní výjezd – orientáček

Vesmír – divadla, diskotéka

Jarní výjezd – město

Paseka – strašná zima i přes 100 vrstev

Expedice – spaní v lese

Jakub Koutník - Lambda

Úvodní výjezd – Setkání

Podzimní výjezd – Výjezd o ničem

Vesmír – zklidnění, útěk z města

Jarní výjezd – díky tomu, vím o daném městě všechno

Paseka – přežít a nezmrznout

Expedice – parta, sranda

Matyáš Kadlčík - Lambda

Úvodní výjezd – pohoda

Podzimní výjezd – pro malý děti, alespoň mám postel

Vesmír – libový

Jarní výjezd – nevím co to je

Paseka – zima a smrad

Expedice – pohoda a teplíčko

Šárka Vohralíková - Lambda

Úvodní výjezd – pocení

Podzimní výjezd – zeměpis

Vesmír – sníh

Jarní výjezd – město

Paseka – pohodlí

Expedice – práce

Daniel Řehák - Lambda

Úvodní výjezd – cesta s batohem

Podzimní výjezd – každý rok něco nového

Vesmír – divadelní a filmové projekty

Paseka – všechno zlé je k něčemu dobré

Expedice – projekty, které mají opravdu smysl

Kryštof Zapletal - Mí

Úvodní výjezd – začátek

Podzimní výjezd – politika v lese

Jarní výjezd – z města do města

Paseka – hunger games

Expedice – Team building aneb snesitelná ponorková nemoc

Rozálie Kopecká - Mí

Úvodní výjezd – Tady si Horaka navzdý zamilujete aneb pasování stanů do auta

Podzimní výjezd – zima a politických záležitostí není nikdy dost

Vesmír – Hrát se dá všude, na lyžích, v divadle i filmu.

Jarní výjezd – skrz na skrz městem.

Paseka – pět vrstev vyztuženého oblečení stejně nepomůže

Expedice – základna je jen místem společného setkání takže si sbalte sakypaky a běžte do stanu.

Ondřej Martínek – Ksí

Úvodní výjezd – zmatek

Podzimní výjezd – zima

Vesmír – znavení

Vojtěch Havrda - Ksí

Úvodní výjezd – putování

Podzimní výjezd – pohoda

Vesmír – divadla

Jarní výjezd – zdravotník

Paseka – tábor

Expedice – bádání

Vojtěch Vykouk – bývalý učitel

Úvodní výjezd – putujeme společně

Podzimní výjezd – projekty

Vesmír – tvoříme a sportujeme

Jarní výjezd – projekty

Paseka – budování komunity

Expedice – zkoumáme a objevujeme

Charakteristika Přírodní školy

Daniel Řehák - Škola, která se snaží vést studenty k samostatnosti a podporuje jejich výběr k budoucímu studiu, ať už je jakýkoliv.

Kryštof Zapletal - „Abychom dostali charakter Přírodní školy stačí nám pozměnit citát W.Churchilla. Přírodní škola není dobrá ani ideální škola.. ale lepší neznám."

Monika Weinerová – Je školou, která se stane rodinou.

Johana Němečková - Bezpečí, růst, domov, komunita, štěstí

Jakub Lhoťan – rozvoj

Daniel Pražák - Škola, která připravuje kromě přijímaček také na život.

Filip Mašek "celkem prdel" asi, sekta

Dominika Adamcová - druhá rodina

Martin Liška - celoroční tábor se zaměřením na vzdělávání účastníků.

Lucie Kolínová - Rodinná škola plná lásky, porozumění a životní cesty

Alice Janíková- Škola kladoucí důraz na přírodní vědy, výuka v terénu. Zaveden systém podmínek, které žáky připravují mimo jiné na možné budoucí studium na VŠ, učí žáky odpovědnosti za své povinnosti. V jejím čele stojí František Tichý

Jakub Koutník - Na přírodní škole jsem prožil téměř polovinu svého života. Dala mi spoustu věcí, které bych se nikde jinde nenaučil. Učitelé nás dobře připravují na budoucí život i jinak než jen výklady v hodinách o tom jaká kde proběhla válka, kolik membrán má buňka nebo co to znamená právní stát. Učitelé se snaží učit studenty i prezentovat, pracovat samostatně, dělat věci včas a kvalitně, nebo takzvaně prodávat sebe sama. Další důležitou věcí je pro mě to, že si mohu skoro s jakýmkoli učitelem jen tak popovídat. Mohu řešit s učitelem na občanku politickou situaci nebo mohu s učitelem angličtiny diskutovat o ekonomii a podnikání. Tyto debaty mi občas dají mnohem víc než výklad učitele na hodině. Podmínkový systém sice nevypadá lákavě, ale je to ideální možnost, vyzkoušet si jak se plánuje čas a naučit se dělat kvalitní věci i pod časovým tlakem. Přírodní škola mi také umožňuje už teď žít a ne jenom čekat na to až vystuduji.

Ondřej Solnička - Přírodní škola je pro mě nejen inspirací pro moji učitelské směřování ale i důležitý ukazatel toho jak by mělo vzdělání probíhat.

Šárka Vohralíková - super systém, ale omezené množství lidí, až nucený osobní vztah všech ve společenství

Vojtěch Havrda – Škola bez hranic

Ema Dvořáková - Je to výjimečná škola vším možným. Od školního systému, školních akcí až po vztahu učitel-žák

Matyáš Kadlčík - Zajímavý vzdělávací projekt, který by potřeboval trochu poladit, ale jinak top strop nápad.

Jitka Novotná – manželka učitele- Studenti Přírodní školy dokáží ve velmi krátkém čase velkou spoustu nejrůznějších věcí, které by člověk v jejich věku, a mnohdy ani později, nepovažoval vůbec za možné

Tomáš Řehák – otec studenta – Společenství výchovy

Míla Pražák – otec studenta- Škola, kterou děti milují

Dana Pražáková – matka studenta - Skvělá škola života, sama bych do takové školy chodila moc ráda. *O životě a jeho podstatě v nejrůznějších podobách se v ní jen nepřednáší, v té škole se tak opravdu žije.*

Vojtěch Vykouk - Komunitní škola zaměřená na kvalitní projektovou výuku s otevřeným prostředím s jemnými prvky svobodné školy.

Jaroslava Simonová – matka studenta- Parta

Charakteristika Františka Tichého

Filip Mašek – Spasitel, Kazatel, Spasitel všech zatracených duší, Pan žabák

Dominika Adamcová -spasitel mládeže, Za Otce i Syna i Frantu i Ducha svatého. .

Jakub Lhot'an – guru

Lukáš Kekrt – Mudrc

Jan Chaloupek - Franta je super člověk, co by se rozdál, ale měl by trochu víc myslet na sebe. (Šaty dělají člověka). Je celkem těžké do něho vidět.

Martin Kekrt- dřič

Monika Weinerová - Jde mu o to, aby každý student objevil to nejlepší v sobě.

Johana Němečková – Guru

Alice Janíková - Charismatická a ambiciózní osoba, která zná svůj cíl a to vychovat z dětí dobré lidi. Chce jim vštěpovat dobré návyky a chce je dobře připravit na budoucí život. Jeho osobnost se zrcadlí v duši školy.

Ondřej Solníčka - je pro mě, jak říkají mniši nebo indiáni Bratr a zároveň ho vnímám jako hlavní postavu přírodní školy - takový její duch...

Martin Liška - ředitel, všeznalec (dokázal ti toho o životě říct tolik, že jsi měl pocit, že mu musí být aspoň 150 let, jinak by tyhle všechny věci pochytil a ikdyž s ním nemusíš souhlasit, pokaždé se ti to dostane do hlavy)

Vojtěch Havrda – František je skvělý člověk

Daniel Řehák - Franta je člověk, který obětoval vlastně celý svůj život pedagogice a škola kterou vytvořil, se později stala jednou z nejlepších škol, kterou v republice máme. Vlastně ani nevím, jaké by měl mít takový ředitel Přírodní školy vlastnosti, ale asi by měl být prostě hlavně jako Franta.

Ema Dvořáková - je člověk, kterého budu navždycky obdivovat, za to co pro nás všechny udělal. Ale jako všichni má taky své mouchy.

Matyáš Kadlčík - František: člověk s vznešenými cíli, kterým obětuje všechno, přes obrovský nápor, který na sebe klade, není schopen reálné sebereflexe, díky tomu je málo inovativní, tzn. zamrzl před patnácti lety

Jitka Novotná - je pro Přírodní školu dost zásadní a Přírodní škola je dost zásadní pro Frantu, je to takova jeho velká rodina. Věnuje jí veškerý svůj čas. Stíhá obrovské množství věcí, je to skvělý řečník, výborný a inspirativní učitel, dokáže děti pro leccos nadchnout, umí se parádně rozčilit, na druhou stranu se nebere příliš vážně - na tanečním parketu se například nebojí předvádět velmi roztodivné kreace. Prý mu říkají "žížala".

Tomáš Řehák- Praktický, přiměřeně svatý vizionář

Míla Pražák - Boží dar

Dana Pražáková - František ví, čeho chce s dětmi dosáhnout. Daří se mu děti nelámat a přitom cestou neuhýbat ze svých priorit. V době, kdy se tlačí výkon, on mluví o transcendenci, charakteru, morálce. Je pro děti i učitele vzorem a inspirací.

Katěřina Jindrová – obětavost, seberozdání, inspirující člověk

Lenka Uvázlová - Všude bych ještě připsala: nástup; zkratkou nééé, pane řediteli; ten vlak byl náš, běžímééé

Vojtěch Vykouk - František je motorem a srdcem školy, udržuje duchovní a morální kredit školy. Je tmelícím prvkem školy a posunuje projekt dopředu.

Daniel Pražák - Nepotkal jsem nikoho, kdo svému poslání zasvětil naprosto vše. Míra toho, co dětem a výchově dává, je naprosto neporovnatelná s kýmkoliv, s kým jsem se setkal.

Jaroslava Simonová - Charismatický muž, který dokáže držet směr, i když jeho souputníci vybírají nové cesty.

Dobrovolné akce

Filip Mašek – Pak Maj ty socky co se nechťej učit co dělat

Jakub Lhoťan - myslím že dobrovolné akce jsou důležité , hlavně proto že tam má učitel možnost se ti věnovat navíc a nějak tě rozvinout

Lukáš Kekrt - Máš smysluplněj program během víkendu, kdy bys jinak dělala kulový

Jan Chaloupek - Dobrovolné akce jsou důležitým přesahem PŠ, kde je možné se vidět s kamarády a trávit čas společně.

Daniel Řehák - Dobrovolné akce mohou sloužit hlavně pro odreagování se od běžného studia a také jako jistá forma odpočinku.

Kryštof Zapletal - Dobrovolné akce jako takové jsou důležité nebo alespoň přínosné. Člověk si najde tu, která ho zajímá a je jedno jestli je to demonstrace nebo kurz pletení.

To jestli se na organizaci té akce podílí, je v podstatě jedno.

Je to možnost odreagování nebo seberalizace... .

Je podstatné je mít k dispozici, ale jestli se jich účastnit nebo ne, už je na každém zvlášť

Lucie Kolínová - Na dobrovolné akce jsem moc nejezdila, to byl čas, který jsem využila na vzdělávání a rozvoj v mých osobních zálibách

Alice Janíková - Dobrovolné akce jsou důležité, vytváří ducha školy a dávají žákům možnost jiného trávení volného času, často jsou pro žáky poučné a v důsledku i výhodné (podmínky, zápočty..)

Martin Kekrt - Jsou, je to možnost účastnit se na něčem, (co se většinou netýká školy což je příjemná změna), aniž by do toho byl člověk nucen (možnost volby).

Johana Němečková - Bezpečí, růst, domov, komunita, štěstí

Ondřej Solnička - Dobrovolné akce jak je vidím teď, jsou důležité především pro ty lidi kteří do nich jdou a o to víc jim ta každá akce přidá. Motivace je pak někde jinde.

Martin Liška - Určitě důležité jsou, třeba ne pro všechny studenty, ale když si vzpomenu proč jsem jezdil já, tak hlavně proto, abych se podíval pryč do přírody, prostě vypnul na chvíli hlavu od školy, naučil se něco ohledně organizace (hledání spojů, příprava programu Pyšely, Sv Ján) skvělá atmosféra, většinou jela jen skupina lidí, co opravdu chtěla a ne celá škola povinně (můj pohled z doby kdy jsem byl v primě-kvartě pak už jsem nejezdil skoro vůbec, z časových důvodů nebo vlastní lenosti.

Šárka Vohralíková - -důležitá možnost trávit čas v pohybu, v přírodě, nesesedět jen u počítače

Vojtěch Havrda – Dobrovolné akce jsou skvělé, protože se tam lidé mají možnost lépe poznat.

Ema Dvořáková - důležité jsou aby se studenti lépe poznali a stmelili. Je dobré, že jsou dobrovolné, protože je na každém z nás jestli tam půjde nebo ne.

Daniel Pražák - Dobrovolné akce vnímám jako zcela zásadní k formování kolektivu a výchovnému prvku školy, dokonce bych řekl, že do velké míry utváří klima Přírodní školy jako takové

Ksí - 2017 (září) - 2025

Éta - 2004 - 2012

Ný- 2015 - 2023

Zéta - 2002 - 2010

Mí - 2014 - 2022

Epsilon - 2002 - 2010

Lambda - 2011 - 2019

Delta - 2002 - 2010

Kappa - 2009 - 2017

Gamma - 2002 - 2010

Ióta - 2007 - 2015

Beta - 1994 – 1998

Théta -2006 - 2014

Alfa - 1993 - 1997

Zde jsou uvedeny všechny třídy, které kdy na škole působily. Vždy jsou u nich napsaná léta jejich studií.

Problém u studentů z třídy Éty a starších, že v tu dobu, co oni studovali na Přírodní škole, nebyly všechny výjezdy takto pravidelně, jak je tomu dnes, proto odpovědi nebyly vždy úplné.

Otázky „přátelé školy“

Dále jsem si vytvořila otázky pro některé rodiče, bývalého učitele, manželku učitele a jednoho bývalého studenta. Tyto informace jsem nechtěla využít přímo na posteru, ale brala jsem je jen za takové informační. Také jsem těmto respondentům položila některé stejné otázky, jako bývalým studentům, jelikož mě zajímaly i jejich postřehy ke vztahu k Přírodní škole a Františku Tichému. Plánuji z nich vytvořit něco dalšího, co už nebude souviset přímo s mou profilovou prací. Získané informace ale podle mě zde stojí za zmínku.

Záměrně jsem tyto otázky nepokládala současným učitelům.

Otázky zněly :

1. Čím si myslíte, že se liší učitelé na Přírodní škole od těch ostatních?
2. Proč jste se rozhodla právě pro Přírodní školu?

3. Co si myslíte, že je mínus Přírodní školy ? (co se týče toho jak funguje nebo čehokoli).

Monika Weinerová – matka bývalého studenta

1. Jejich soukromé životy jsou propojeny úzce se školou, což je výjimečné.
2. Když jsem se rozhodovala, bylo to spíš intuitivní. A čím dál víc vím, že intuice nezklamala.
3. Moc mě toho nenapadá. Bere studentům volný čas, ale využívají ho tak dobře, že je to vlastně plus.
A pak to, že si pan ředitel vybírá své oblíbence, dává to velmi najevo a je to škoda. Mnozí schopní pak nemají šanci.

Jitka Novotná – manželka učitele Přírodní školy

1. Učitelé na Přírodní škole mají na rozdíl od učitelů na běžných školách především teplejší spacák, lepší boty, širší repertoár táborových písní a kápezetku. Jsou dobrodružnější povahy a celkově jsou odolnější, například i proto, že se vejdou všichni i se svými pracovními stoly do jednoho sborovno-kabineto-ředitelno-sekretariátu, kde je během přestávek kromě nich téměř neustále přítomno ještě několik až mnoho studentů, kteří dopisují písemku, nechávají se zkoušet, podílí se na připravování různých projektů nebo nacvičují spolu s učiteli závěrečnou píseň k divadelnímu představení. V této pestré, zmatené, hektické, ale přátelské atmosféře jsou schopni odpočívat nebo se připravovat na další hodinu. Jsou obdivuhodní!
3. Mínus vidím právě v tom širokém záběru. Franta a tím pádem i děti, se snaží stihnout všechno a to nelze jinak, než na úkor kvality. A učitelé, kteří nemohou škole věnovat tolik času jako František, pak nevědí co dřív, každou chvíli je nějaký stres, něco se nestíhá, nemají čas dělat věci pořádně. Je toho zkrátka moc. I na ty děti. Vlastně si v zájmu toho, aby to všechno zvládly, zvykají věci nedotahovat. A to je škoda.

Tomáš Řehák – otec dvou studentů

1. Hlubokou vírou ve smyslu toho, co dělají (Pozn.: Takoví jednotlivci se samozřejmě najdou i na jiných školách, dokonce výjimečně tvoří i většinu pedagogického sboru.)
3. Přeplácané kurikulum, přetíženost učitelů, chaos

Míla Pražák – otec tří studentů

1. Mají rádi děti a vzdělání
2. Dobrá zkušenost s prvním dítětem
3. Časová náročnost

Dana Pražáková – matka tří studentů

1. Učitelská profese je pro ně poslání, ne pouhý prostředek výdělků. Jsou většinou ochotni stále na sobě pracovat, řada z nich se dětem věnuje výrazně nad rámec svých povinností.
2. Nevím o žádné jiné škole, kde se daří takto propojovat akademické vzdělávání a budování charakteru, podporu sociálního citění, umělecký rozvoj pro každého a autonomii jednotlivce. I když vím i o drobných nedostacích, i tak je pro mé děti Přírodní škola „all inclusive“.
3. Časová náročnost, která někdy omezuje plánování rodinných aktivit a to včetně těch učitelských. Koncept školy jako takový – není snadné ho šířit do jiného prostředí.

Vojtěch Vykouk – bývalý učitel Přírodní školy, momentálně působí na škole Da Vinci

1. Otevřeností ke studentům, lidským a partnerským přístupem, autentickým projevem osobnosti.
3. Tlak na výkon, vyžaduje mnoho volného času od studentů, používá stále systém klasických předmětů, absence volitelnosti v běžné výuce, nepropojování předmětů v běžné výuce.

Daniel Pražák – bývalý student Přírodní školy, současný student PFUK

1. Obecně platí, že učitel dává škole mnohem více, než čas v hodinách. Pro učitele v Přírodní škole to platí ještě víc - a vzdělávání a výchova pro ně musí být srdcovkou a posláním, jinak by nezvládli to, co na ně škola klade
3. Nedostatky ve výuce některých předmětů (angličtina, matematika) a především velké časové nároky na studenta - ty jsou ale vykoupeny velmi smysluplnou činností.

Jaroslava Simonová – matka tří studentů

1. Upřímně řečeno, těžko říct, protože jiné učitele tak moc neznám. Tipla bych si, že věnují svému povolání více času, než je obvyklé. A taky, že se svými studenty (a možná i kolegy) mají "tesnější" vztahy, než je obvyklé.
2. Protože nám ji doporučili známí. Hlavně se nám líbilo, že studenti tráví hodně času mimo školu a kromě výuky se učí ještě mnoha jinými způsoby.
3. No třeba ty těsné vztahy - mohou být výhodou i nevýhodou. Nebo třeba to, že když se rozjede moc aktivit a někteří lidé cítí větší odpovědnost za celek než jiní, tak pak na ně padne opravdu hodně práce - a nějaké kredity, body nebo jiné tyhle záležitosti jim opravdu nedostatek spánku a času na cokoliv jiného (třeba "trapný" úklid doma, který ve srovnání se holokaustem vypadá zcela nicotně...) nenahradí. Na Přírodní škole se lidé hodně učí zapojovat. Někdy bych si přála, aby se učili také "odpojovat", když je toho už moc, mám ale pocit, že to se aktivně moc nedělá.

Rozhovor

Také jsem chtěla udělat s Františkem Tichým rozhovor o vzniku výjezdů, trochu o té historii. Rozhovor probíhal v autentickém prostředí – jeli jsme z dobrovolné akce v Dětském domově Pyšely, byli jsme ve vlaku a kolem řvali ostatní studenti. Bylo záměrem, aby prostředí bylo takové, jako je vždy. Nechtěla jsem žádnou klidnou místnost, kde bych mohla provádět rozhovor jen mezi čtyřma očima, chtěla jsem, aby i ostatní studenti měli možnost poslouchat a něco se třeba dozvědět.

Proč je tolik výjezdů? A jak to vznikalo (vývin)?

Tak to jsem ještě nikdy nevyprávěl, to je zajímavá otázka. První výjezd byl normálně ve stanovém táboře.

Jak vás napadl zrovna Úvodní výjezd, že bude takhle na začátku?

No ono to celé vzniklo z oddílu a to jsme měli tábor do konce srpna, pak jsme jeli na tři dny do Prahy, na tom táboře zůstal někdo hlídat a my jsme se tam zas první školní den vrátili a měli to jako Úvod'ák. Ono to bylo kousek od Křemešník, kousek od Sluneční Paseky, kam jsme dřív jezdili. Úvod'ák měl podobný model, jako má teď, akorát to bylo mnohem delší, asi týden a kousek. Nejdřív jsme byli na jednom místě a na závěr se šel takový delší put'ák.

Jak to bylo s dalšími výjezdy?

Další výjezd jsme vůbec neměli naplánovaný, to se pak pořádně plánovalo, až po nějakých šesti nebo sedmi letech. My jsme vždycky věděli, že je dobrý dělat něco mimo školu. K nám přišla učit jedna moje bývalá spolužačka z gymplu, odučila jednu hodinu a řekla, že tohle nemá zapotřebí takovéhle děti (tenkrát učila pana učitele Maturu) a odešla. Najednou jsme neměli žádného dějepiséře. Tak jsme si řekli, že se prostě budeme teď tři dny učit jenom dějepis, tak jsme na tři dny odjeli do Lhotky u Mělníka, bylo to na podzim. Tam to byl takový klasický model, dostali jsme takové chatky, kde jsme si museli samy topit uhlím, museli jsme si vařit a mýt nádobí. Jsem ty děti rozdělil na různé služby, no a i ti primáni, tam pak vařili, tenkrát jen pro 40 lidí.

To je ta pověstná příhoda jak skupina Zaječí Tlapka, vzala obrovský hrnec se studenou vodou, dali ho na malý sporák a ještě než se ta voda začala vařit, tak do té vody hodili špagety. Voda se začala vařit asi po hodině a půl, špagety byly úplně rozvařené a zbyl z nich skoro jenom škrob, takže jsme k večeři měli asi jen suchý chleba.

Tak to byl druhý výjezd

Tak se stalo, že jsme si řekli, že se nám to tam vlastně líbilo a že bychom chtěli jet ještě na Vánoční výjezd, jako před koncem školního roku. Udělat si takové svoje společné Vánoce. To byl jeden z nejkrásnějších výjezdů, je škoda, že jsme ho pak přestali dělat.

Celý den jedna skupina pekla cukroví, druhá dělala dřevěný Betlém, třetí šla na chvojí a večer se šlo za Betlémskou hvězdou, to bylo strašně hezké.

Nějakou dobu jsme zas byli ve škole a začala být taková ta klasická ponorka, tak si kapitanát odhlasoval, že pojedeme na výjezd. Z čtrnáct dní jsme tedy jeli na hory.

Tenkrát ty výjezdy byly hodně jednoduše udělané. Třeba se šlo na výlet, pak se nějak učilo, hodně tam bylo školy v přírodě, pak zas nějaká hra. Ono to šlo, bylo to nás v té době jen čtyřicet.

My jsme vždycky tím výjezdem překonávali nějakou ponorku ve škole.

A myslíte si, že to tak funguje i do teď? Že vždycky, když odjedeme na výjezd, tak je to pak takové lepší, v té škole?

Já si myslím, že určitě. Paradoxně, čím je ten výjezd méně komfortní, tím je to lepší, třeba Úvodní výjezd a Paseka, protože to prostředí to strašně zjednoduší. Najednou si ty lidi řeší ty vztahy mezi sebou jen spolu, jsou tam menší nároky i to řešení různých situací je tam mnohem lepší. Hodně těch společných situací vede lidi k tomu, že si mnohem víc povídají, nejsou tolik ve stresu a že jsou mnohem víc vnímaví pro tu celou partu, kterou mají kolem sebe. Přijde mi, že to je hodně důležité. Řada těch alternativních škol, co se námi „inspiruje“, ty výjezdy tolik nemají (třeba Hořice nebo Benátky) a tím pádem o hodně přicházejí. Jednodenní výlet je dobrý, je to lepší nežli nic, ale až po těch třech nebo čtyřech dnech, to je viditelné.

Mezitím František nějakou dobu telefonoval, takže jsme zapomněli o čem jsme mluvili.

Takže jak to bylo s tím zimním výjezdem?

To se trochu lyžovalo, trochu se dělala ta škola v přírodě. Po tom jsme se vrátili do školy a končily podmínky. Rád bych dodal, že tenkrát byl jen jeden termín za rok na odevzdání podmínek (nebyly čtvrtletní termíny), takže to pak bylo strašně brutální. Stávalo se, že třeba někomu tři dny před koncem podmínek chybělo osm podmínek z jednoho předmětu. Tak jsme se rozhodli, že pojedeme na nějaký týdenní zkušební podmínkový výjezd, protože se nám předtím na těch výletech líbilo. Poprvé se jako na Paseku jelo zase na Kokořínsko (1994) a rok na to už se jelo do Českého lesa a tam nám to vydrželo několik let. Ze začátku to opravdu hodně bylo tak, že se tam jelo před těma podmínkami, dělaly se tam různé poznávačky, ale také se tam lidi hodně zkoušeli z podmínek. Všichni kantoři jezdili na výjezd, takže se tam student mohl vyzkoušet ze všech předmětů.

Po tom se to tedy změnilo. Úvodní výjezd jsme začali dělat putovní, protože je to nejjednodušší na přípravu a to putování mělo svoje kouzlo.

Od kdy se tedy začalo jezdit na „putovní“ Úvodní výjezd?

Už v tom roce 1994, tedy vlastně, tak to původně být nemělo. Měli jsme mít zase ten „stálý“ Úvodní výjezd, tím myslím na jednom místě, ale vlezli jsme do vojenského prostoru Doupovských hor a oni nás vyhnali a pak jsme jezdili a hledali různá místa, až jsme skončili u nás na chatě, kde to nebylo vůbec domluvené ani naplánované. Tam jsme si tak nějak uvědomili, že tohle má vlastně svoje kouzlo, že jsme každý den někde jinde. Nemuseli jsme

tím pádem řešit pro děti žádný program, což je velký bonus takových akcí. Postupem času, tam začala hrát velkou roli i kondička. Děti dříve měly mnohem lepší kondici, byly zvyklé na menší komfort. Tak jsme chtěli, aby to pořád tak nějak setrvávalo.

Všechny ty výjezdy měly pak takové podobné schéma. Podzimní výjezd byl občas na podzim nebo třeba těsně před Vánocemi. Pak se relativně brzy začalo jezdit už na Vesmír v roce 2001. Někdy ty výjezdy na Vesmír byly v lednu, ale když se jelo na lyžařský kurz, tak jsme na Vesmír jeli už na podzim, protože se nám to tam hodně líbilo a bylo to tam hodně levné.

Také se pak začalo jezdit třeba do Svatého Jána pod Skalou na ty jarní výjezdy. Tam to mělo velkou výhodu, že to bylo blízko a je to tam strašně hezké.

Kdy tedy vznikl pravidelný model výjezdů, jak to máme třeba teď?

Já si myslím, že se to ustálilo teprve až těch posledních 10 let. Předtím to nebylo tak pravidelné. Ze začátku to bylo tak namátkou, ale pak se tenhle model výjezdů velmi osvědčil. Zjistili jsme, že když ten rok nějaký výjezd vypadne, tak nám pak dost chybí. Mám zkušenost, že největší efekt, když přijde ta nová třída (teď už to tedy tak moc není), je kombinace výjezdů Paseka, Expedice a Úvodní výjezd, tohle jsou zrovna ty tři výjezdy, které toho člověka nejvíce změní. Bylo to vždycky vidět, když ta třída byla nějakým způsobem náročná, tak po těchto výjezdech byl vidět veliký posun. Ještě bylo skvělé, když někteří o prázdninách s námi absolvovali Letní vodu, tam ten posun byl obrovský.

V čem si myslíte, že se Přírodní škola změnila za těch 25 let?

Dřív nás bylo méně, ta škola je opravdu myšlená na těch sedmdesát lidí. Ukazuje se, že to číslo mělo opravdu svůj smysl. Teď to v tom vyšším počtu jde, ale stojí to veliký úsilí. Také to má za důsledek to, že pak na Přírodní školu chodí hodně lidí, které to třeba tolik neoslovuje. Neříkám, že dříve takoví lidé nebyli, byli, ale v tom menším kolektivu se většinou dobře začlenili. Teď v tom větším kolektivu si hodně lidí může proplouvat tak lehce mimo, což je škoda.

Další je to, že ty lidi jsou čím dál tím línější a pohodlnější.

Také to dřív bylo hodně tak, že na tu školu chodilo hodně studentů, kteří měli třeba problémy v rodině nebo i někde jinde a ti nejvíce pomáhali a realizovali se tady na té škole. V téhle době se ti studenti realizují už někde jinde a těch studentů, který jsou ochotni pomoc je vlastně stále stejně, ale to díky tomu, že nás je ve škole víc. Teď se hodně studentů jen tak veze, jsou mnohem víc pasivnější, ale to je asi taky tou dobou.

Myslíte si, že Přírodní škola je pro každého?

Já si určitě myslím, že ne. Stále nejsem ale schopný říct, pro koho tedy je. Je pro každého, který vnímá to, že chce. Myslím si, že to není žádná dispozice, jak už intelektová nebo jestli je ten člověk extrovert nebo introvert. Jsou lidi, kteří jsou introverti a vyberou si tu školu, aby se lépe socializovali. Určitě není dobré, když ty lidi sem někdo dostrká.

Mezitím musel František seřvat pár studentů, aby tolik neječeli...

To je jedna z nejhorších věcí na pedagogické práci, snášet ten dětský jekot neustále. To se říká, že horší je snad jen hukot na letišti.

Jak odpočíváte?

Nejlépe s dětmi... Mě to baví tam, kde to neumím organizovat, nemusím nic hlídat. Když jdu třeba s dětmi plavat na Šutku, tak mám sebou čtyři děti a je to taková pohoda.

František znovu zasahuje a zklidňuje studenty

Mě přijde, že tihle primáni jsou fakt super!

Jsou výborní! Ale také je držíme u huby hned zkrátka. Protože u těch ostatních jsme byli vždy takový milí, hodní a ono to nefungovalo moc.

Co kdyby šlo udělat zase Přírodní školu pro méně studentů?

Já bych jako pro to byl, kdybychom to ekonomicky utáhli. Mně by se hlavně líbilo, kdyby na tom prvním stupni, jako by té základky, se tolik nedbalo na ten obsah, ale aby ti studenti mohli dělat hodně projektů.

Jak to vidíte Vy sám se sebou do budoucna? Přece jenom nejste úplně nejmladší.. Přijde mi, že ta škola stojí hodně na Vás, tak jestli o tom někdy přemýšlíte, jak to bude třeba za patnáct let?

Já teď hodně řeším, co se tedy po mě chce v téhle fázi. Mě by samozřejmě bavilo hrát si s dětmi, dělat projekty, hrát divadla a já nevím co všechno. Teď třeba jak máme ten klub (v úterý po škole, dobrovolné pro studenty a pro děti, které se nedostaly) tak tam chodí ty volnočasové děti a ty to bere úplně nejvíc, je vidět jak jsou za to vděční. Mám pocit, že ještě nějakou dobu mám v tom všem nějak figurovat, i když bych rád částečně ty věci předával. Úplně to ale tak nejde, dokud tam jsem, tak ty lidi to hodně nechávají na mě, asi síla zvyku nebo je to tou autoritou? Víím, že kdybych tam nebyl, třeba na nějakou delší dobu odešel, tak že to fungovat bude, ale bude to jiné. Já jsem se o tom bavil s Markem Maturou a on přesně říkal, že by to nějak fungovalo, ale záleželo by na mě, jestli to je pro mě přijatelné, jestli je to to, co chci. Samozřejmě v tu chvíli, kdybych někomu předal tu zodpovědnost, tak bych tam stále nějak fungoval v rámci svých činností, ale musel bych to nechat na tom člověku. Samozřejmě zatím tu sílu nějakou mám, i když je to náročnější, ale učím se to, tolik nebrat, což si myslím, že se mi trochu daří. Každopádně já to teď řešil v neděli s Danem, co se tedy po mě chce, do jaké míry mám třeba pomoc rozjet někde něco jiného nebo to taky někdy nechat být běžet si svým způsobem.

Myslíte si, že kdybyste už tedy nebyl v té řídicí roli, že by se nějak změnila třeba výjezdy? Učitelé i kdyby chtěli, tak nemají úplně ty možnosti a čas na to (s ohledem na své rodiny)

Mě by to hrozně zajímalo, chtěl bych to vědět dřív, než po mém prvním infarktu. Myslím si, že by to mohlo mít dva způsoby. První, že by se o to víc heclí, řekli by si, že to bylo vlastně fajn a že jim to chybí.

Ten druhý jsem se už nějak nedozvěděl..

Nepřijde Vám, že v tom jste někdy tak sám, v té iniciativě někam jezdit?

Někdy když jsem sám, tak mám pocit osamělosti a nepochopenosti, ale to asi jako každý člověk. Zase si říkám, já vidím co všechno ti kantorů dělají, jak je toho strašně moc a jak jsou skvělí, tak to vůbec nemám nikomu za zlé. Samozřejmě si myslím, že někdy dělají věci, které nejsou zas tak důležité a naopak nedělají věci, o kterých si já myslím, že jsou důležitější. Proto jsem se o tom snažil hodně mluvit, na tomto letním soustředění. Jde to hodně pomaličku. Už třeba taková blbost, že by ráno měli být na tom společňáku a občas něco připravit nebo něco říct. Taky by se mi líbilo, kdyby si občas šli sednout k tomu jinému kantorovi do hodin, nebo s námi jet na nějakou tu dobrovolnou akci. Ted' chápu, že mají ty rodiny, ale oni nejezdili, ani když ty rodiny neměli. Nejvtipnější na tom je, že když se třeba stane, že tam jsou, tak jsou z toho úplně nadšení, ale stejně tam pak znovu nejedou. Řekl bych, že to je taková nějaká bariéra, který je uvnitř toho člověka. To se netýká jen kantorů, ale vidím to i u studentů, tam je to to samé. Ale to je takový pocit, který má asi každý co má nějakou představu. Někdo mi kdysi řekl, že moje zásadní chyba je ta, že jsem na druhé lidi tak náročný, jako sám na sebe. Snažím se takový nebýt a dávat těm druhým šanci, dělat si to nějak podle sebe. Jenže pak zas nejsem schopný si o něco opravdu pořádně na tvrdo říct, aby chodili na nějaký ten společňák nebo aby někam jezdili. Myslím si, že ty lidi si na to musí přijít a třeba na to jednou přijdou.

Závěr:

Výsledkem je sedm nástěnných posterů, které budou viset na chodbě přírodní školy. Také budou viset na webových stránkách Přírodní školy. Jsou určeny pro jakékoli návštěvníky naší školy. Mohou sloužit jako pomocná prezentace při povídání o naší škole.

Získala jsem několik zajímavých postřehů týkajících se chodu Přírodní školy – názor studentů je vždy důležitý. Také díky respondentům z řad rodičů můžu poskytnout menší zpětnou vazbu učitelům, týkajících se časové náročnosti, nejen pro studenty.

Udělala jsem unikátní rozhovor s Františkem Tichým.

Naučila jsem se pracovat s programem Adobe Photoshop, což považuji za velký úspěch. Pochytila jsem několik základních grafických podmínek (kompozice atp.).

Použitá literatura:

Bibliografie:

TICHÝ FRANTIŠEK – Přírodní škola – cesta jako cíl aneb vyprávění o minulosti, současnosti a zkušenostech alternativního gymnázia. Semily : GEUM, 2011. 303 s.

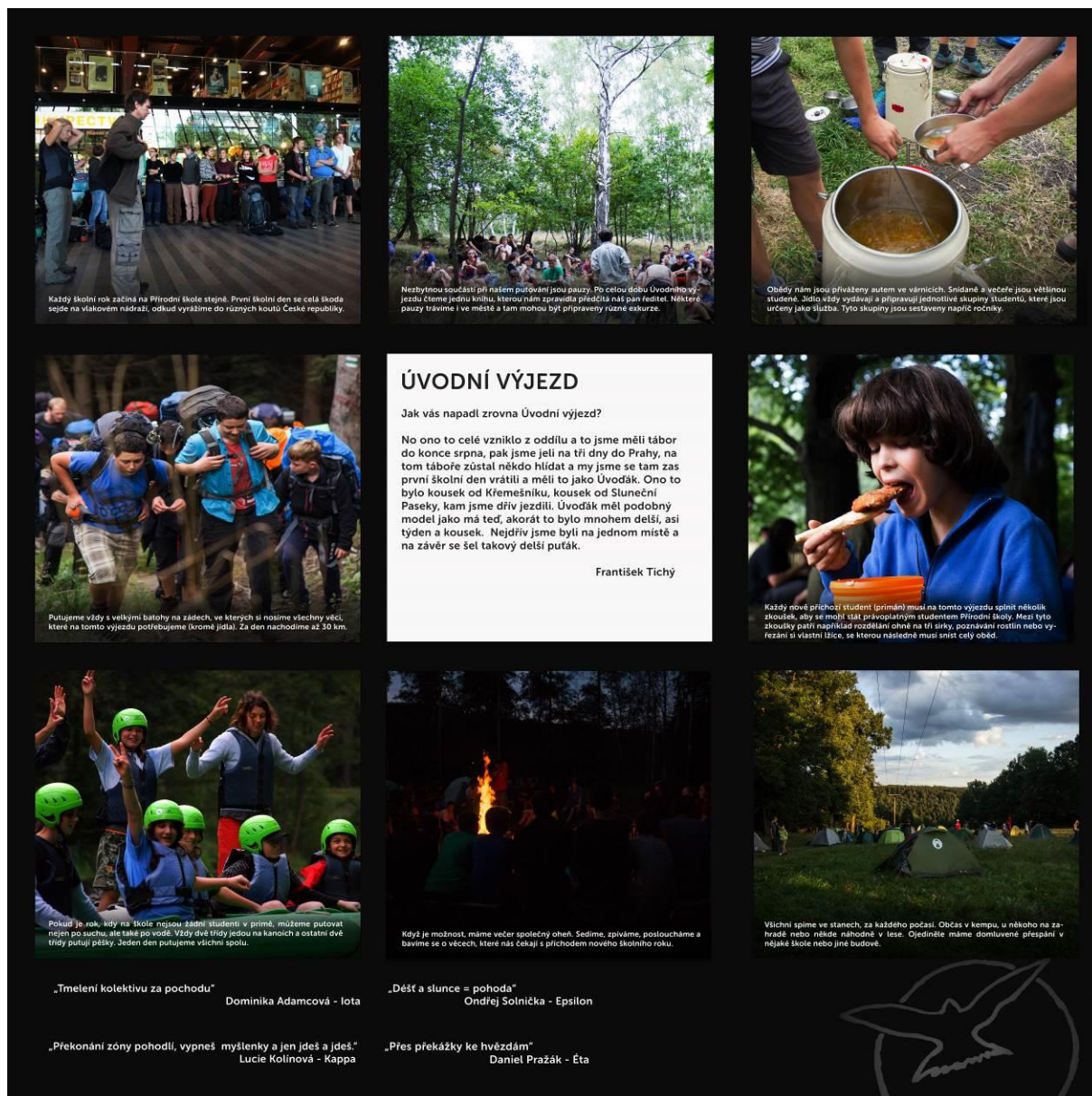
TICHÝ FRANTIŠEK A KOLEKTIV – Výchova jako dobrodružství. To se v té škole učíte na stromech? Semily : GEUM, 2017. 270s

Internetové zdroje:

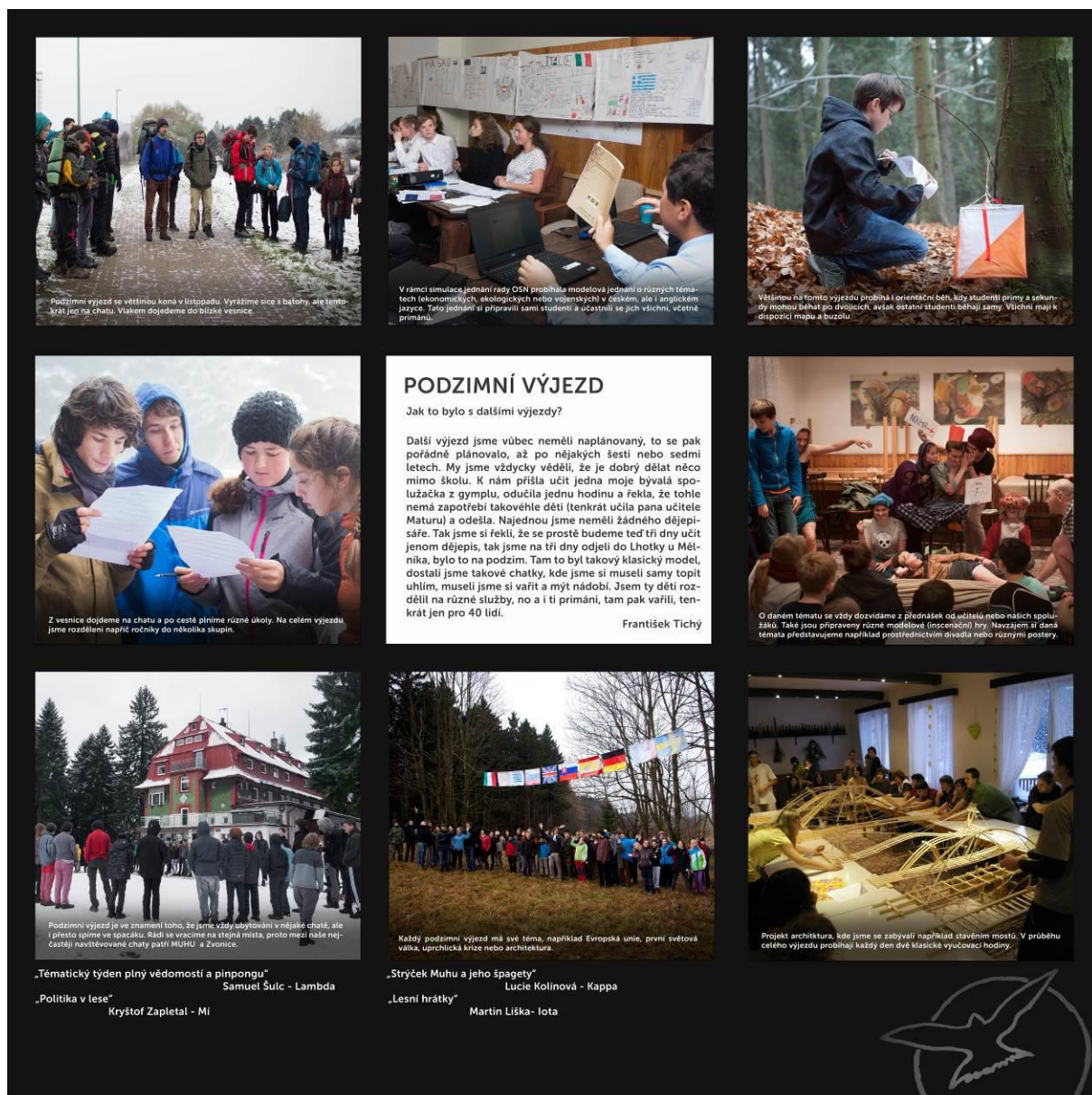
<http://www.prirodniskola.cz/studenti/>

<http://archiv.prirodniskola.cz/profilove-prace.html>

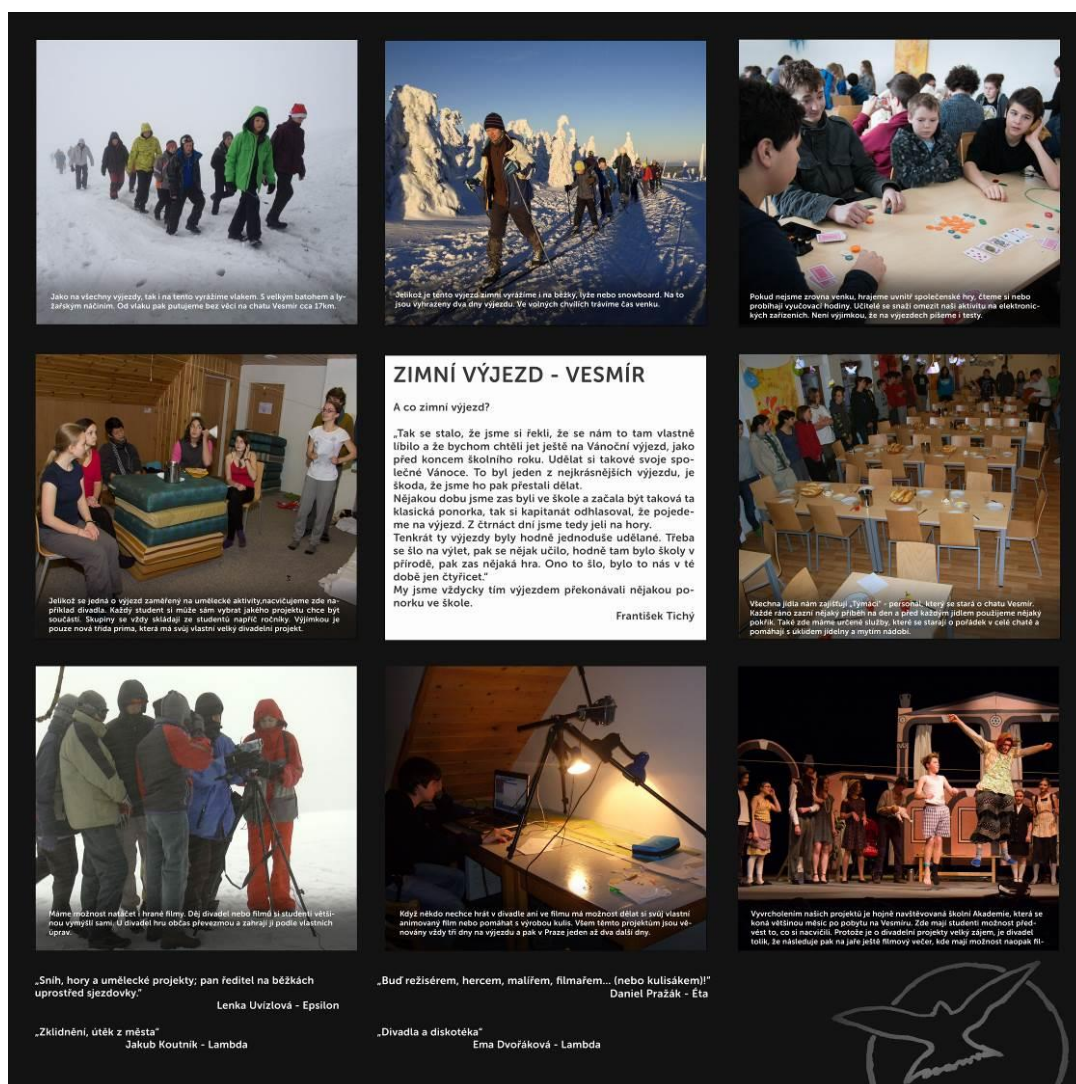
Přílohy:

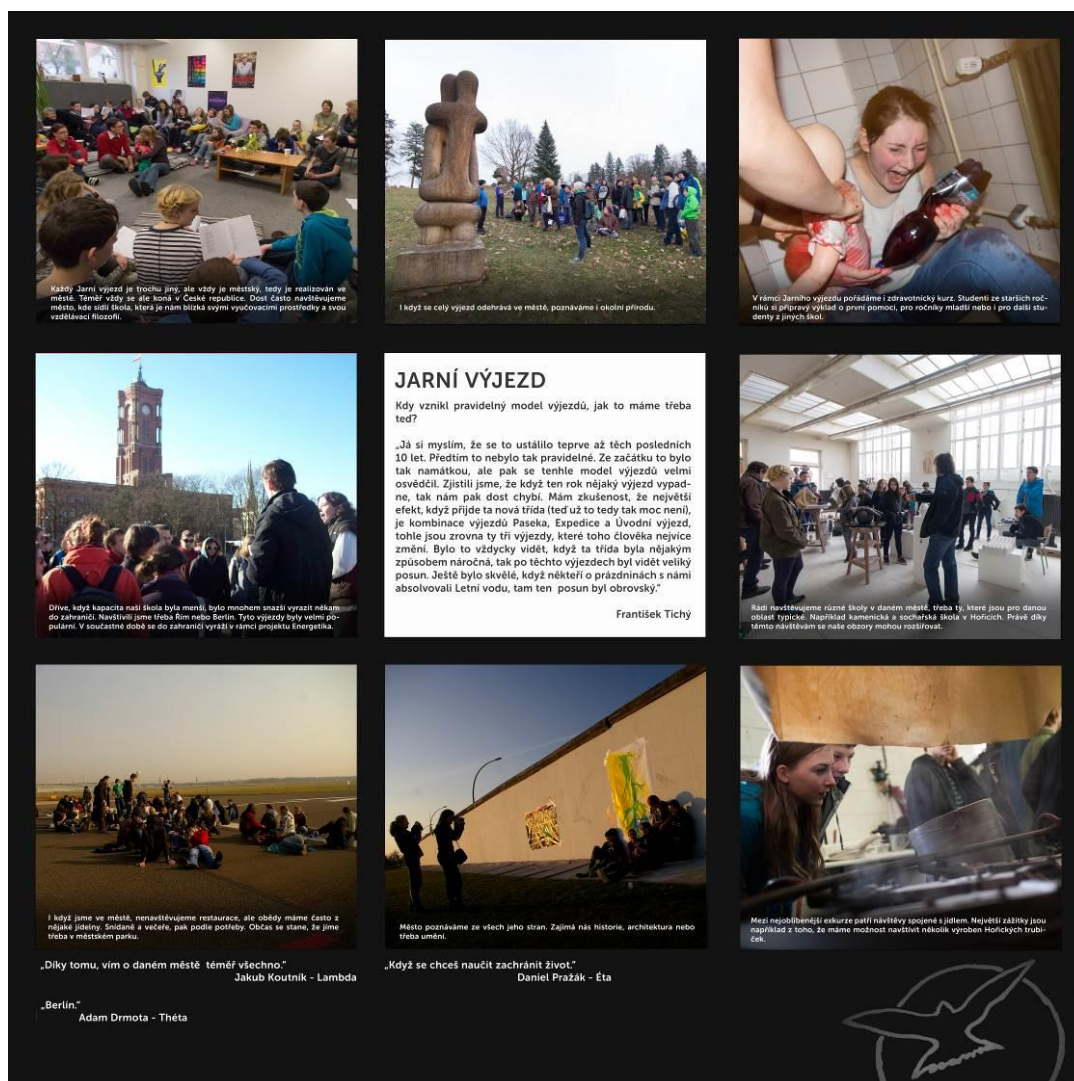
Obrázek č.1 – Poster o Úvodním výjezdu

Obrázek č.2 – Poster o Podzimním výjezdu

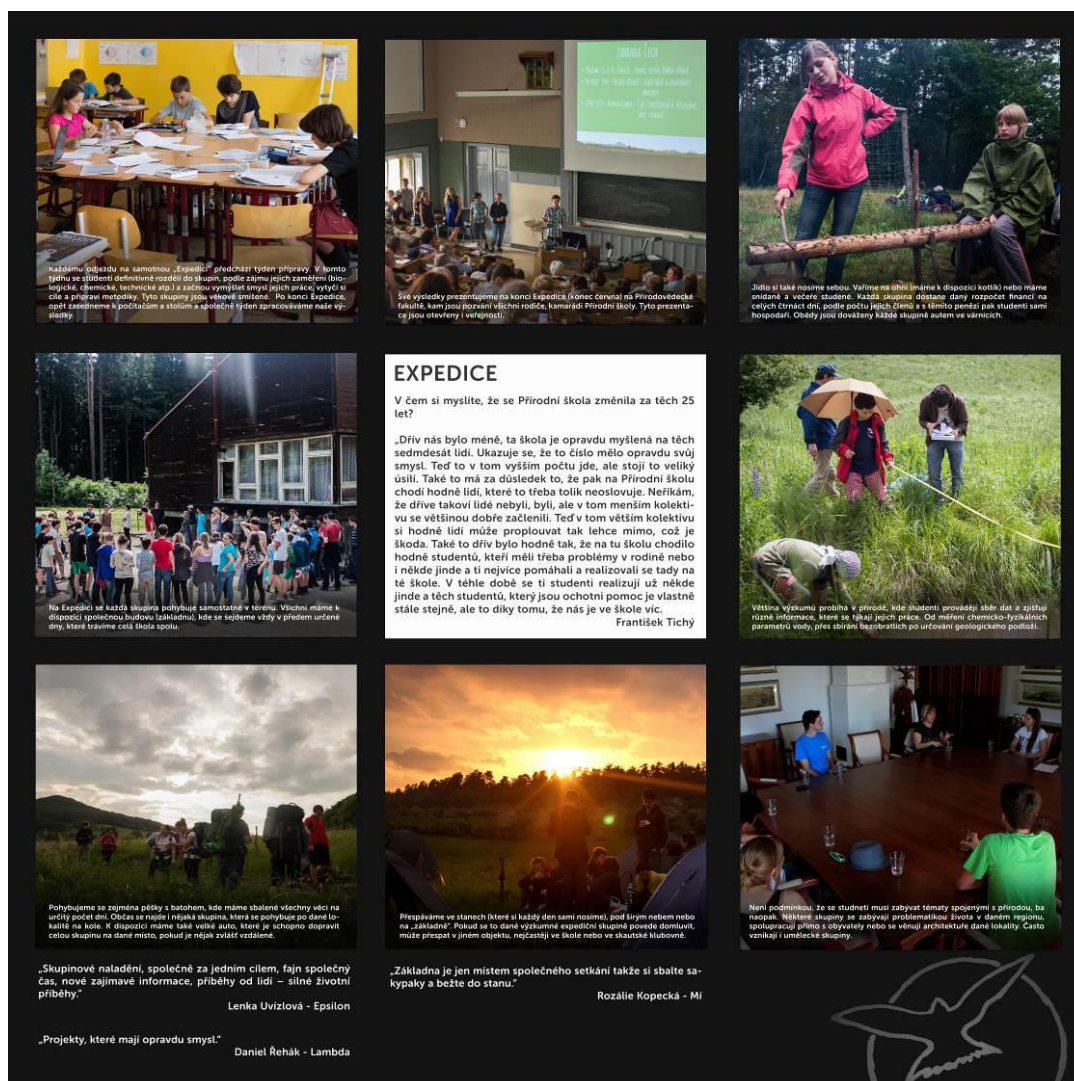
Obrázek č.3 – Poster o výjezdu Vesmír

Obrázek č.4 – Poster o Jarním výjezdu

Obrázek č.5 – Poster o výjezdu Paseka

Obrázek č.6 – Poster o výjezdu Expedice

Obrázek č. 7 – Poster o dobrovolných akcích